

РЕШЕНИЕ

№ 12274

гр. С., 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20221110128095 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 422 от ГПК.

Предявен е иск с правно основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД, във вр. чл.258 от ЗЗД, вр. чл. 286 от ТЗ, и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД от „Е.З.-60“ ЕООД срещу „Г-П.С.“ ЕООД, за признаване за установено, че „Г-П.С.“ ЕООД дължи сумата 4544,28 лева за главница, представляваща неизплатено възнаграждение по договор за доставка и монтаж на рулонен винил от 03.08.2021 г., във вр. с Фактура № №/05.10.2021 г., ведно със законна лихва върху главницата от 03.12.2021 г. до изплащане на вземането, и сумата 75,74 лева за мораторна лихва за периода от 05.10.2021 г. до 02.12.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.дело № 69453/2021 г. по описа на СРС.

Ищецът поддържа, че вземането за главница е неизплатено му възнаграждение от ответното дружество, в качеството на възложител, по договор за изработка за предоставени услуги доставка и монтаж на рулонен винил за училище „Св. П. Х.“ в гр. З.. Пояснява, че на 14.09.2021 г. е установено с протокол изпълнението на възложената работа и приета.

Ответникът счита, че паричното задължение на ищцовото дружество е до размер на сумата 2239,12 лева без ДДС предвид кредитно известие към Фактура №№/05.10.2021г. и заявява готовност да заплати като стойност на реално извършена работа. Твърди, че СМР по протокол от 14.09.2021 г. не са извършени от ищеца, а от „Г-П.С.“ ЕООД и същите са предадени на училището. В срока по чл. 414 от ГПК посочва, че по договора са платени 7314,07 лв. без ДДС и с ищеца имали уговорка след монтажа да се плати остатък от 2239,12 лв. без ДДС. Поддържа, че ищецът е неизправна страна, тъй като не е доставил в срок материала, който е монтиран от работници на ответника, респ. че ищецът не е престирил по договора посочените СМР.

Ищецът, в свое становище пред заповедния съд, посочва, че не е получил плащане нито на сумата 4544,28 лв., нито на сумата 2239,12 лв. без ДДС.

Ответникът със становище от 19.09.2022 г. заявява, че страните са сключили извънсъдебно споразумение за спорните парични вземания. Твърди плащане на сумата 4544,28 лева. Представя писмени доказателства.

Ищецът в откритото съдебно заседание не оспорва, че страните са сключили споразумителен протокол на 09.09.2022 г., както и че ответното дружество е платило сумата 4544,28 лв. Поддържа, че са останали непогасени акцесорните претенции за лихви и съдебни разноски.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По реда на чл. 146, ал.1, т.3 и т.4 от ГПК, прието е за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че страните са сключили договор за доставка и монтаж на рулонен винил от 03.08.2021 г., размер на иска до сумата 2239,12 лв. Първоначално е спорно изпълнението по договора и размер на иска над сумата 2239,12 лв., но предвид последващите процесуални действия по делото обявено за безспорно е обстоятелството, че ответникът е платил в хода на процеса сумата 4544,28 лева по споразумителен протокол от 09.09.2022 г. От предметното съдържание този документ, притежаващ характеристиките на частен диспозитивен и свидетелстващ документ, преценен от съда по реда на чл. 175 от ГПК, се изяснява, че съглашението касае уреждане на „задължение по договор за доставка и монтаж на подова винилова настилка от 03.08.2021 г. – училище „Св. П. Х.“ – гр. 3.“. Страните признават, че ответното дружество дължи на ищеца сумата 4544,28 лева, с вкл. ДДС, на основание по договор за доставка и монтаж на подова винилова настилка от 03.08.2021 г. и Протокол-Акт 19 от 14.09.2021 г. за извършени услуги и доставка на строителни материали. С подписването на споразумението страните се съгласяват ответникът да погаси задължението си към ищеца в размер на 4544,28 лева, с вкл. ДДС, в срок до 15.09.2022 г., като „по този начин Задължението ще се счита за напълно погасено.“ Това писмено изявление на двете страни по спора е извънсъдебно признание на факти и права, което е едно от най-сигурните доказателствени средства в гражданския процес. Съдът приема, че по правилото на чл. 20 от ЗЗД уговорките по споразумителния протокол следва да се тълкуват в смисъл, че страните окончателно уреждат претенциите си по договора с плащане на сумата 4544,28 лева от ответника, с която задължението по договора на ответника, съответно дългът по договора на ответника се счита за изцяло погасен.

Съобразно чл. 235, ал. 3 от ГПК, решението на съда трябва да отразява действителното правното положение между страните по делото към момента на приключване на устни състезания, като се вземат предвид новонастъпилите доказани факти, които са от значение за спорното право. Предвид правопогасяващият ефект на плащането на главницата, от една страна, а от друга – че това е условие да се счита дългът на ответника, формиран от главница и лихви, по договора за напълно погасен, то исковите претенции за тях подлежат на отхвърляне, но не поради тяхната неоснователност, а поради погасяване на спорното материално право в хода на процеса. Ето защо съдът приема, че като последица от предявяване на искова молба ответникът трябва да заплати на ищеца поисканата законна лихва върху главницата, считано от 03.12.2021 г. – датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, до изплащане на вземането – 14.09.2022 г., в размер на сумата 361,05 лв., определен от Съда по реда на чл. 162 от ГПК и при служебно прилагане на лихвен калкулатор. Съдебните разноски също следва да се възложат в тежест на ответника, тъй като по арг. от чл. 78, ал. 2 ГПК, е дал повод за водене на делото, вкл. с подаване на възражението по чл. 414 от ГПК. Съобразно разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в настоящото производство подлежи на реализация и отговорността за разноски в рамките на заповедното производство, за което компетентен да се произнесе е исковия съд. Ищецът има право на съдебни разноски за исковото производство и за заповедно производство по ч.гр.д. №69453/2021 г., СРС, доколкото последното се явява предшествашащ етап на настоящото дело за сумата общо 1264,80 лв. за платени държавни такси и адвокатско възнаграждение.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Е.З.-60“ ЕООД, с ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: с. П., общ. Е.П., срещу „Г-П.С.“ ЕООД, с ЕИК: ....., седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „К.Б. Г“ №№, искове по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД, във вр. чл.258 от ЗЗД, вр. чл. 286 от ТЗ, и чл. 86, ал. 1 за признаване за установено, че „Г-П.С.“ ЕООД дължи на „Е.З.-60“ ЕООД сумата 4544,28 лева за главница, представляваща неизплатено възнаграждение по договор за доставка и монтаж на рулониев винил от 03.08.2021 г., във вр. с Фактура № №/05.10.2021 г., и сумата 75,74 лева за мораторна лихва за периода от 05.10.2021 г. до 02.12.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.дело № 69453/2021 г. по описа на СРС.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че „Г-П.С.“ ЕООД, с ЕИК: ....., седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „К.Б. Г“ №№, дължи на „Е.З.-60“ ЕООД, с ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: с. П., общ. Е.П., на основание чл. 214, ал. 2 от ГПК, във вр. чл. 86, ал.1 от ЗЗД, сумата 361,05 лева, представляваща законна лихва, начислена върху главница от 4544,28 лева, за периода от 03.12.2021 г. - дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение вх. №№/03.12.2021 г. по описа на СРС, до 14.09.2022 г. - дата на извършено от „Г-П.С.“ ЕООД в хода на процеса плащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело № 69453/2021 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА „Г-П.С.“ ЕООД, с ЕИК: ....., седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „К.Б. Г“ №№, да заплати на „Е.З.-60“ ЕООД, с ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: с. П., общ. Е.П., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 1264,80 лева – съдебни разноски по ч.гр.дело № 69453/2021 г. и гр. дело №28095/2022 г., и двете по описа на СРС.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____